

РЕШЕНИЕ

№ 1070

гр. София, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **9004** по описа за **2021** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.63, ал.1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ към Министерство на здравеопазването, представлявана от изпълнителния директор, чрез юрикссонсулт С., срещу Решение № 20138605 от 14.06.2021г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 14-и състав, постановено по НАХД № 14315/2020г., с което е отменено наказателно постановление № НП-13-508-12 от 03.04.2020 г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция за медицински надзор, с което на основание чл. 221, ал. 2 от Закона за здравето, на [фирма], ЕИК[ЕИК] , представлявано от д-р Ц. Д., са наложени 10 /десет/ имуществени санкции, всяка от тях в размер на 1 500 /хиляда и петстотин/ лева, за 10 /десет/ нарушения на чл. 86, ал. 1, т. 1 от Закона за здравето. В касационната жалба са развити съображения за неправилност на обжалваното решение поради необоснованост и неправилно приложение на закона, допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди, ме оспореното НП е постановено в съответствие с изискванията на чл.57, ал.1 и ал.2 ЗАНН, съдържа ясно и точно описание на нарушението, обстоятелствата при които е извършено, като е доказано безспорно извършването му. Моли за отмяна на решението на СРС. В с.з. не изпраща

представител.

Ответникът- МБАЛ [фирма], чрез процесуалния си представител юрк. К., изразява становище за неоснователност на жалбата, по съображения изложени в представени писмени бележки. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище, че жалбата е неоснователна.

Административен съд София – град, V – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо като постановено по подадена от надлежна страна и в срок жалба срещу подлежащ на оспорване акт. Не се установяват съществени процесуални нарушения, както при проведеното първоинстанционно съдебно производство, така и в административнонаказателно производство.

За да постанови решението си, Софийският районен съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля П. К., актосъставител и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК. Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

В решението си въззивният съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

На основание Заповед № ИАМН-РД-13-508/28.08.2019г., изменена със Заповеди № ИАМН-РД-13-630/04.10.2019 г. и № ИАМН-РД-13-508-1/08.11.2019 г. на изпълнителния директор на ИАМН, е извършена проверка на „МБАЛ „П.““ О.. Конкретен повод за извършването на проверката било писмо с вх.№ 96-00-325/22.08.2019 г. от НЗОК, във връзка с констатирани нарушения, установени по време на проверка на служители на НЗОК в лечебното заведение, съгласно приложен списък. В хода на проверката контролните органи констатирали десет нарушения на икономическите права на хоспитализирани десет здравноосигурени лица в лечебното заведение по клинична пътека (КП) № 218 „Оперативни процедури с алопластика на тазобедрена и колянна става“, които се изразявали в заплащането на суми от пациентите за: „Храна, съгласно дневно меню – 120 лв; Административни услуги по т.2 от ценоразписа – 660 лв.; Финансови услуги по т.3 от ценоразписа – 669,996 лв.“ За всеки един от пациентите: с ИЗ № 37/16.01.2019 г. на пациента М. Г. Н., ИЗ № 38/16.01.2019 г. на пациентката Й. И. Д., ИЗ № 41/18.01.2019 г. на пациентката Н. С. Т., ИЗ № 42/21.01.2019 г. на пациента Г. Б. И., ИЗ № 43/21.01.2019 г. на пациентката Ю. В. К., ИЗ № 45/21.01.2019 г. на пациентката П. И. И., ИЗ № 44/21.01.2019 г. на пациентката Ц. Х. Б., ИЗ № 39/16.01.2019 г. на пациентката Г. Н. К., ИЗ № 49/23.01.2019 г. на пациентката К. Д. Ш., ИЗ № 47/22.01.2019 г. на пациента М. Б. З. е била приложена подписана предварителна план сметка от посочена в НП и в АУАН дата, в която са отразени като съдържание административните и финансови услуги, цената на ден, брой на услугите и обща стойност, както следва: административни услуги - оформяне и обработване на документи; статистическа обработка; поддръжка на компютърна система и софтуер; консумативи за административно обслужване; както и за „Финансови услуги по т.3 от ценоразписа“,

изразяващи се в поддръжка на софтуер за финансово-счетоводна дейност; услуги за плащане в брой и/или по банков път; консумативи за финансово обслужване. За заплащането на „Храна, съгласно дневно меню; Административни услуги по т.2 от ценоразписа и Финансови услуги по т.3 от ценоразписа са издадени фактури, на датите посочени в НП и в АУАН, за всеки от пациентите, подписани от тях и приложени към съответната ИЗ. Предоставените и заплатени услуги не попадат в обхвата на чл. 24а от Наредбата за допълнително поискани услуги, което е нарушило икономическите права на пациентите. Въз основа на установеното бил съставен акт за установяване на административно нарушение на 09.01.2020 г. от П. К. К. на длъжност „държавен инспектор“ в Изпълнителна агенция за медицински надзор. Актът бил връчен срещу подпис на управителя на дружеството - жалбоподател на 09.01.2020г. Въз основа на горепосочения акт било издадено атакуваното наказателно постановление № НП-13-508-12 от 03.04.2020 г., с което на основание чл. 221, ал. 2 от Закона за здравето, на дружеството били наложени 10 /десет/ имуществени санкции, всяка от тях в размер на 1 500 /хиляда и петстотин/ лева, за 10 /десет/ нарушения на чл. 86, ал. 1, т. 1 от Закона за здравето. Препис от същото бил връчен на дружеството - жалбоподател на 24.08.2020 г.

Решаващият съдебен състав е приел, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, но при съществени процесуални нарушения, тъй като липсва конкретно описание на всяко едно от вменените като извършени нарушения. Същевременно описаните като нарушени разпоредби са общи и същите не съдържат конкретно задължение, което не е изпълнено, или забрана, която е нарушена. По тези съображения съдът приел, че наказателното постановление е незаконосъобразно и го отменил.

Настоящата касационна инстанция счита, че правилно от страна на районният съд е прието, че са налице съществени процесуални нарушения, тъй като действително липсва конкретно описание на извършеното нарушение както и посочване на нарушените правни норми. Описаните като нарушени разпоредби на чл. 86, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 81, ал. 2, т. 4 от ЗЗдр са общи и същите не съдържат конкретно задължение, което не е изпълнено, или забрана, която е нарушена. В случая, от страна на актосъставителя и административнонаказващия орган е следвало да се посочи конкретно нарушение по чл. 24а от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ, ако такова е налице, относно допустимите допълнителни разходи. От страна на актосъставителя и административнонаказващия орган е следвало да се посочи, че е налице нарушение именно чл. 24а, ал. 1 от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ, доколкото същата касае допустимите допълнителни разходи и включването на други разходи извън тях представлява нарушение на правата на пациентите. В тази връзка следва да се отбележи, че нормата на чл. 24а, ал. 1 от Наредбата изисква допълнително поисканите услуги, да са поискани от лицето. Необходимо е изрично да се отбележи в НП, че така калкулираните във фактурите плащания за тези „услуги“ представляват нарушение именно на горепосочената норма от наредбата, а възраженията в тази насока на касатора са неоснователни. Принципно правилно от страна на административнонаказващия орган е прието, че разходите за финансови и административни услуги не следва да се калкулират и заплащат от пациентите, независимо дали са уведомени предварително за ценоразписа, тъй като същите не попадат в обхвата на допълнително поисканите услуги по чл. 24а от Наредбата за

осъществяване правото на достъп до медицинска помощ. В същото време, обаче, в издаденото наказателно постановление липсва точно и конкретно описание на нарушението, както и относимите правни норми, поради което правилно е отменено от районния съд. Непосочването на точна правна квалификация, относима към извършените нарушения, бланкетното описване на разпоредби, без да е конкретизирано извършеното неправомерно деяние, води до неяснота относно това в какво се изразява изпълнителното деяние, с което са нарушени правата на пациентите. От друга страна съдът не може да прецени дали е незаконосъобразно поведение на санкционираното лице и административно нарушение изобщо, което да предпоставя налагане на санкция. Нарушени са изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, които регламентират задължителните реквизити от формата на АУАН и НП и гарантират реализиране на правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, както и възможността за съда да провери доказаността на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението и относимостта им към приложената санкционна норма. Порокът е от категорията на съществени, който във всички случаи е самостоятелно основание за отмяна на НП, тъй като е довел до нарушаване правото на защита на нарушителя.

При така установеното, касационният състав намира, че от страна на СРС е извършено пълно и всестранно установяване на фактическата обстановка и в съответствие с това правилно е приложен закона като е отменено издаденото наказателно постановление, поради което решението следва да бъде оставено в сила. Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника по касация, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер на 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София град, V касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20138605 от 14.06.2021г. на Софийски районен съд (СРС), НАХД 14315 /2020, Наказателно отделение, 14-и състав.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ да заплати на Многопрофилна болница за активно лечение [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район В., [улица], представлявана от управителя Ц. Д. Д. сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: